

amb la carrera acabada, pels practicants d'algun ritus obscur, per mal factors que haguessin assaltat alguna tomba...; a veure si de l'ADN n'emergeix alguna llum que ajudi a aclarir-ne la procedència. En contrast amb la majoria de línies espanyoles del TGV, l'alta velocitat que connecta Girona —i sobretot Figueres— amb l'estat veí ha estat molt usada durant aquest dos anys de funcionament: 240.000 passatgers hi han pujat per anar a particularment París i, menys però *pas mal*, a Perpinyà i d'altres llocs. Acabem amb la celebració a Figueres del 150è aniversari del naixement d'Enric Morera, que ha permès festejar l'autor de la música de *L'Empordà*, la sardana quasi himne del país de la tramuntana.

EL BAIX EMPORDÀ

puri abarca

Les garoines, protagonistes | Una desena de restaurants del municipi de Palafrugell duen a terme, des del gener fins a finals de març, la campanya de la Garoinada, que aquest 2016 ha arribat a la 25a edició. És entre les minves de gener i finals de març quan les garoines —garotes, eriçons, oriçons..., segons el lloc d'on es parli— estan en el moment gastronòmic òptim. La campanya no ha estat exempta de polèmica al llarg d'aquests vint-i-cinc anys sobre la quantitat de peces extretes. L'Ajuntament de Palafrugell ha sortit sempre en defensa de l'activitat i ha assegurat que se segueixen les normes de sostenibilitat vigent. Esperem que així sigui sempre. I és que la població d'aquest equinoderm ha minvat al llarg dels anys. Lluny queden ja aquells dies de platja de fa trenta o quaranta anys, quan agafar una garota —o sortir de l'aigua dolorits per alguna de les seves punxes al peu— era un gest habitual i no se'n feien escarafalls. Però les coses ara són diferents i tothom s'hi ha d'adaptar.

ISAC SABRÀ

>> *Garoines, un delicat producte de temporada.*

La vida d'un lluitador | La Fundació Josep Irla i l'Ajuntament de Palamós han presentat recentment el llibre *Francesc Dalmau. De Normandia a Palamós*, de l'historiador Francesc Marco. El llibre recull la vida de Francesc Dalmau Norat (Girona, 1915 - Palamós, 2003), metge de professió, diputat al Parlament de Catalunya durant la primera legislatura de la democràcia (1980-1984) i alcalde de Palamós de l'any 1983 al 1985. Un dels capítols del llibre explica la seva experiència durant la Segona Guerra Mundial, a Normandia, i també parla de quan es va allistar a l'exèrcit britànic. Marco relata l'experiència de Dalmau amb el franquisme, després de la tornada de l'exili a Montpeller. Va ser una època durant la qual va patir empresonaments i va haver de fugir de camps de concentració. D'ell, que va participar en els Fets del 6 d'octubre de 1934 i en va sortir empresonat, l'autor destaca els ideals de llibertat, democràcia i catalanitat, i el caràcter humanista i conciliador de la seva personalitat.

La Dansa de la Mort | Verges reviurà un any més, des d'en fa centenars, la Dansa de la Mort, com a part de la processó de Dijous Sant. La Dansa de la Mort és l'única representació d'aquest tipus que perviu a Catalunya i s'associa a les epidèmies de pesta

negra que van provocar milers de morts a Europa entre els segles XIV i XV. Cinc esquelets ballen, més aviat salten, al so d'un tabal, col·locats en forma de creu, tot plegat per transmetre el missatge que la mort no perdona ningú. La processó de Verges és la representació teatral de la vida i passió de Jesucrist. Consta d'una desfilada de manaies, l'escenificació de la vida pública de Jesús, el recorregut fins al Calvari i la seva crucifixió. L'escenari és l'entramat urbà de Verges, amb el barri medieval i la plaça Major. La primera documentació trobada sobre la processó data del 1666.

La representació actual està basada en el llibre en vers *Representació de la sagrada Passió i Mort de Nostre Senyor Jesu-Christ* (1773), de fra Antoni de Sant Jeroni.

LA Cerdanya

sandra adam

Parets de vidre | A finals de desembre de l'any passat, l'empresa Xut Consulting publicava un informe en què s'avaluava el nivell de transparència de tots els ajuntaments de més de